

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/132/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520010006
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2520010006.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného P. B., v konaní o návrhu odsúdeného o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 10.06.2020 pod sp. zn. 8Nt/1/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04.08.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného P. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd na verejnom zasadnutí rozhodol tak, že podľa § 399 ods.2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného P. B. na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci pôvodne vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 8T/37/2019, v ktorej bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo 16. júla 2019, sp. zn. 8T/37/2019 uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený ďalší súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Citovaným trestným rozkazom bol zároveň zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 16T/69/2018 zo dňa 23.8.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania, ako to požaduje ustanovenie § 394 ods.1 Trestného poriadku, pretože na základe vykonaného dokazovania nenastali také nové skutočnosti, ktoré by zakladali použitie niektorého z dôvodov na povolenie obnovy konania.

Proti tomuto uzneseniu si podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený P. B., majúc za to, že rozhodnutie okresného súdu nie je správne a je v rozpore so zákonom.

Prostredníctvom obhajkyne (na č.l. 44-45) zdôvodňoval podanú sťažnosť tým, že v písomne vypracovanom návrhu podrobne rozoberá jednotlivé skutkové zistenia, vyjadruje sa k nedostatkom v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, keďže má za to, že tieto nedostatky vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Rozsudkom Okresného súdu v Piešťanoch pod sp. zn.16 T 35/2016 a Trestným rozkazom vydaným Okresným súdom v Piešťanoch pod sp. zn. 8 T 37/2019 bol odsúdený za ten istý trestný čin- prečin zanedbania povinnej výživy, v podstate v zhodnom období v oboch prípadoch, hoc ide o dve deti.

Poukazuje na to, že orgány činné v trestnom konaní pri objasňovaní jeho konania - neplatenia výživného na mal. O. B., mali z úradnej povinnosti zisťovať, či nemá aj inú vyživovaciu povinnosť. V prípade zistenia

tejto skutočnosti, že má dlh na výživnom aj na ďalšie dieťa (pozn. na mal. V. U.), mohlo byť rozšírené obvinenie aj pre tento skutok. Teda si myslí, že zo zákona mal byť stíhaný v jednom konaní a následne by sa to prejavilo aj pri ukladaní trestu, pri jeho výmere, nakoľko sa jednalo o ten istý trestný čin, pri ktorom zanedbal tú istú vyživovaciu povinnosť voči svojim dvom deťom.

To že v jednom konaní sa nevedelo trestné stíhanie pre prečin zanedbania povinnej výživy pre obe deti - teda pre mal. O. B. i pre mal. V. U., malo vplyv na uloženie neprimeraného trestu, pretože okresný súd bral do úvahy priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.- teda že už bol za trestný čin odsúdený, hoc táto okolnosť bola už pojatá aj pri skutku, ktorý sa mu kládol za vinu a pre ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu v Piešťanoch pod sp. zn. 8T/37/2019.

Z uvedených dôvodov, keďže má za to, že pôvodne uložený trest je v zrejmom nepomere k stupňu nebezpečnosti pre spoločnosť resp. k pomerom páchatela, navrhol, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Trnave ako súd sťažnostný v rozsahu uvedenom v § 192 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak dospel k záveru, že sťažnosti odsúdeného P. B. nie je možné vyhovieť.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že pri rozhodovaní o žiadosti o povolenie obnovy konania okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre zákonné a objektívne rozhodnutie, následne všetky tieto dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Trestného poriadku vyhodnotil individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a rozhodol vzápätí zákonným spôsobom.

Podľa názoru sťažnostného súdu podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného neboli splnené, pričom pokiaľ ide o samotné dôvody pridrižiava sa aj sťažnostný súd v konkrétnostiach tých dôvodov, ktoré sú uvedené v napadnutom uznesení, tieto dôvody si osvojuje, stotožňuje sa s nimi a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Tieto dôvody zodpovedajú skutočnému stavu veci, zodpovedajú zisteniam ako tieto vyplývajú z napadnutého uznesenia i z obsahu spisového materiálu OS Senica pod sp. zn. 8T/37/2019, z ktorého je zrejmé, že v predmetnej trestnej veci súd vydal trestný rozkaz, proti ktorému odsúdený podal v zákonnej lehote odpor, ktorý následne vzal späť, čo zobral súd uznesením zo dňa 16.08.2019 na vedomie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 16.08.2019.

V čase rozhodovania vo veci 8T/37/2019 vychádzal okresný súd zo skutkového stavu vyplývajúceho z vyšetrovacieho spisu, z ktorého je zrejmé, že súd vedel o rozhodnutí vo veci sp. zn. 16T/35/2016, ktoré je jeho súčasťou. Rozsudkom pod sp. zn. 16T/35/2016 bol P. B. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, odsek 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne. Tento prečin spáchal tým, že riadne neplnil súdnym rozhodnutím uloženú povinnosť platiť výživné na mal. syna O. B.. V konaní pod sp. zn. 8T/37/2019, ktorého obnovu odsúdený navrhuje, súd rozhodol o vine odsúdeného za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, odsek 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, keď riadne neplnil súdom uloženú povinnosť platiť výživné na dcéru V. U..

Okresný súd v súlade s ustálenou judikatúrou pod R 23/1999-II uviedol, že „Predmetom útoku je osoba, voči ktorej má páchatel zákonnú vyživovaciu povinnosť (spravidla maloleté dieťa). Ak páchatel neplní svoju vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k viacerým deťom, súd posúdi, či ide o jeden alebo viac trestných činov spáchaných v reálnom súbehu; rozhodujúci je počet výchovných prostredí, v ktorých deti žijú“ neaplikoval § 122 ods. 13 Trestného zákona (pokračovací trestný čin) s ohľadom na skutočnosť, že odsúdený spáchal trestný čin voči dvom vyživovaným osobám, ktoré podchádzajú od rôznych matiek, teda z iných výchovných prostredí, a v takomto prípade ide o dva samostatné trestné činy, o ktorých súd rozhodoval v konaniach 16T/35/2016 a 8T/37/2019.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988).

Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. V trestnej veci Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 8T/37/2019 bolo rozhodnuté (o jeho vine a treste) trestným rozkazom dňa 16.07.2019, voči ktorému odsúdený v lehote podal odpor, ktorý však následne vzal späť, čo zobrať súd uznesením zo dňa 16.08.2019 na vedomie.

V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné predovšetkým vo všeobecnej rovine poukázať na to, že právoplatný trestný rozkaz, ako tomu bolo aj v súdnej veci, predstavuje v zásade konečné rozhodnutie v trestných veciach, ktoré je pre trestne stíhanú osobu, ale aj pre orgány verejnej moci záväzná.

Právoplatné skončené konanie zakladá zároveň prekážku veci rozsúdenej (res iudicata), teda takej veci, o ktorej už znovu konať nemožno (zásada ne bis in idem).

Iba výnimočne možno právoplatne skončenú trestnú vec znovu „otvoriť“ (teda znovu o nej konať a rozhodovať), a to v prípade, ak dôjde k zrušeniu právoplatného rozhodnutia v mimoriadnom opravnom konaní. Trestný poriadok pozná dva mimoriadne prostriedky, ktorými sú dovolanie a obnova konania. Kým dovolanie prichádza do úvahy v prípade právnych pochybení, tak obnova konania je určená na nápravu pochybení vzniknutých nesprávnym ustálením skutkového stavu.

Hlavným argumentom podanej sťažnosti je námietka, že v prejednávanej veci sú pochybnosti ohľadom skutkových zistení, ako i právnych, ktoré vyplývajú z rozhodnutia vo veci pod sp. zn. 8T/37/2019 a následne i z veci Os Piešťany pod sp. zn. 16T/35/2016. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že takáto námietka zakladá v zásade prípustnosť dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Je zrejmé, že sťažovateľ v súdnej veci, teda v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 8T/37/2019 nepodal odvolanie, ani dovolanie, kde by túto námietku uplatnil. Prítom už v pôvodnom konaní v predmetnej veci boli obvinenému známe okolnosti uvádzané v predmetnej sťažnosti a nič mu (prípadne jeho obhajcovi) nebránilo uplatniť v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 8T/37/2019.

Pokiaľ sťažovateľ bol názoru, že z jeho strany v predmetnom konaní nedošlo k jeho odsúdeniu o vine (a teda k vyhodnoteniu vykonaných dôkazov a následnej právnej kvalifikácii skutku) v súlade s vykonaným dokazovaním platne a účinne, t.j. zákonu zodpovedajúcim spôsobom, mohol v odvolaní a následne v dovolaní túto okolnosť namietat'. Nečinnosť sťažovateľa v rámci odvolania a dovolania, ktoré opravné prostriedky odsúdený ani nevyužil, nakoľko vzal späť odpor proti trestnému rozkazu, a teda túto skutočnosť nenamietal ani v rámci hlavného pojednávania, nemožno nahradiť tak, že sa namietaného prípadného pochybenia súdu bude domáhať cestou obnovy konania, teda prostredníctvom takého právneho inštitútu, ktorého zmysel a účel je odlišný.

Ako už bolo vyššie uvedené v konaní o povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku (v danom prípade trestného rozkazu) vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie. Za nové treba považovať najmä také skutočnosti, ktoré neboli pred súdnym rozhodnutím predmetom zisťovania alebo dokazovania, novým dôkazom je predovšetkým dôkazný prostriedok, ktorý sa v čase súdneho rozhodnutia nenachádza v spise. Naproti tomu za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie (čo však ani nebol daný prípad), nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Keďže návrh odsúdeného pri rozumnej miere posudzovania a porovnávania neobsahuje žiadne nové skutočnosti a dôkazy skôr súdu neznáme, ktoré by mohli same o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, krajský súd nemal dôvod spochybniť rozhodnutie prvostupňového súdu a preto rozhodol o sťažnosti odsúdeného tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.